

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9Er/3757/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813219848
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Gergelyová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3813219848.2

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v exekučnej veci oprávneného: GENERAL FACTORING, a.s., Michalská 387/16, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 838 825, právne zastúpený: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti povinnému: N. F., nar. X.X.XXXX, bytom W. XX, J., o vymoženie 1 304,38 eur s prísl., o námietkach oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, takto

rozhodol:

I. Námietky oprávneného zo dňa 20.6.2020 proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zo dňa 6.5.2020 z a m i e t a v časti, v ktorej sú námietkami proti paušálnym trovám, i c h o d m i e t a.

II. Návrh oprávneného zo dňa 20.6.2020 na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. z a m i e t a.

III. Návrh oprávneného zo dňa 20.6.2020 na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č.233/2019 Z. z. z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdnemu exekútorovi dňa 16.8.2013 domáhal proti povinnému vykonania exekúcie pre vymoženie istiny vo výške 1 304,38 eur s prísl., na podklade exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný Rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 11C/26/2013-82 zo dňa 16.5.2013. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi udelené tunajším súdom dňa 11.10.2013.

2. Dňa 6.5.2020 vydal súdny exekútor upovedomenie o zastavení starej exekúcie, podľa ktorého upovedomil oprávneného, že došlo k zastaveniu exekúcie z dôvodu podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“ alebo „zákon č. 233/2019 Z. z.“), pretože uplynula rozhodná doba. Stará exekúcia sa zastavila, pretože od doručenia prvotného poverenia uplynula rozhodná doba piatich rokov, k predĺženiu rozhodnej doby nedošlo a nejde o starú exekúciu, ktorá sa nezastavuje. Súčasťou upovedomenia je aj výzva oprávnenému na zaplatenie paušálnych trov starej exekúcie 42,- eur, ktoré pozostávajú z paušálnych trov 35,- eur a dane z pridanej hodnoty z paušálnych trov 7,- eur.

3. Oprávnený v námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, podaných v zákonom stanovenej lehote, žiadal preveriť a potvrdiť totožnosť subjektu oprávneného v tomto konaní, nakoľko pohľadávky vymáhané prostredníctvom súdneho exekútora, ktorý vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie a výzvu na náhradu paušálnych trov starej exekúcie, boli predmetom postupovania na tretiu osobu a to ešte pred prijatím zákona č. 233/2019 Z.z. Zároveň namietal, že upovedomenie bolo vydané v rozpore so zákonom, pretože ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií do siedmich dní odkedy sa exekútor dozvedel skutočnosti rozhodujúce pre zápis,

alebo maximálne do 30.6.2016, upovedomenie neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú a preto je nepreskúmateľné a z upovedomenia o zastavení starej exekúcie nie je zrejmé, prečo vôbec došlo k zastaveniu a aké úkony súdny exekútor vykonal. Súčasťou námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie bol aj návrh na prerušenie konania v súvislosti s podnetom na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom SR o súlad právnych predpisov zo strany súdu podľa § 125 ods. 1 Ústavy SR. Oprávnený namietal rozpor zákona č. 233/2019 Z.z. s ustanoveniami čl.20 ods. 1,4 a 5 Ústavy SR, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR, čl.63 Zmluvy o fungovaní EÚ. Poukázal na porušenie zákazu retroaktivity právnych noriem, obmedzenie vlastníckeho práva, vylúčenú súdnu ochranu.

4. K námietkam oprávneného súdny exekútor uviedol, že neviduje Zmluvu o postúpení pohľadávky na tretiu osobu a ani oznámenie, resp. návrh na zmenu účastníka na strane oprávneného. Exekučné konanie bolo zastavené v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z.z., pretože uplynula rozhodná doba. Spolu s podanými námietkami predložil súdu Indikatívnu informáciu z Centrálného registra exekúcií.

5. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 233/2019 Z. z. tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len "exekučné konanie") a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie. Na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) až d) zákona č. 233/2019 Z. z. stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2, b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrnej hodnoty, c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

7. Podľa § 2 ods. 2 písm. a) až g) zákona č. 233/2019 Z. z. stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o

- a) vymoženie pohľadávky na výživnom,
- b) uspokojenie práva na nepeňažné plnenie, vrátane uspokojenia práva na peňažné plnenie, ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní,
- c) vymoženie pohľadávky vznikutej pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie podľa osobitného predpisu,
- d) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím inštitúcie, orgánu, úradu a agentúry Európskej únie,
- e) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím správneho orgánu vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže podľa osobitného predpisu,
- f) starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur,
- g) starú exekúciu, v ktorej je povinným ten, koho majetkové pomery ako dlžníka nemožno usporiadať podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie.

8. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 233/2019 Z. z. rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len "exekútor"), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada. Ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie.

9. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z., ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickom formáte.

10. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahuje a) označenie oprávneného a povinného, b) spisovú značku exekútora a spisovú značku súdu, c) dátum

doručenia prvotného poverenia na vykonanie starej exekúcie exekútorovi, d) zákonné ustanovenie, podľa ktorého došlo k zastaveniu starej exekúcie, slovné vyjadrenie dôvodu zastavenia starej exekúcie a stručný opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, e) výšku vymoženej pohľadávky oprávneného a výšku vymožených trov oprávneného, f) výšku vymožených trov exekútora v členení na odmenu exekútora, náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a daň z pridanej hodnoty, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty; ustanovenia o konečnom vyúčtovaní sa nepoužijú, g) výzvu na úhradu paušálnych trov starej exekúcie exekútora vzniknutých v súvislosti so zastavením starej exekúcie podľa tohto zákona (ďalej len "paušálne trov"), ak exekútor paušálne trov uplatňuje, h) poučenie oprávneného o možnosti a o lehote na podanie námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a poučenie o vykonateľnosti podľa § 6 ods. 3.

11. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky. Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné.

12. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. námietky spolu s upovedomením o zastavení starej exekúcie predloží exekútor do 30 dní súdu. Ak námietky neboli podané, exekútor do 30 dní od uplynutia lehoty na podanie námietok doručí súdu upovedomenie o zastavení starej exekúcie.

13. Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z. z. súd dôvodným námietkam vyhovie tak, že uznesením upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší. Oneskorené alebo neprípustné námietky súd uznesením odmietne. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach súd doručí oprávnenému a exekútorovi.

14. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

15. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

16. Podľa § 36 ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekučné konanie nemožno prerušiť, nemožno odpustiť zmeškanie lehôt a po skončení exekučného konania nemožno podať žalobu na obnovu exekučného konania.

17. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 (zákon č. 233/1995 Z. z.; ďalej len Exekučný poriadok) účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

18. Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

19. Podľa § 37 ods. 4 Exekučného poriadku, ak k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností z exekučného titulu dôjde po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, pokračuje exekútor vo vykonávaní exekúcie na základe pôvodného poverenia, ku ktorému priloží originál právoplatného rozhodnutia súdu o pripustení zmeny alebo odpis rozhodnutia.

20. Podľa § 37 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd zmenu účastníkov konania nepripustí, pokračuje exekútor v konaní s pôvodnými účastníkmi.

21. Súd po preštudovaní súdneho spisu, preskúmaní námietok oprávneného a vyjadrenia súdneho exekútora dospel k záveru, že námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie nie sú dôvodné, a to z nasledovných dôvodov:

22. Okruh účastníkov exekučného konania je vymedzený v ustanovení § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého sú účastníkmi konania oprávnený a povinný. V praxi však nemožno vylúčiť prechod alebo prevod práv, resp. povinností z exekučného titulu na inú fyzickú alebo právnickú osobu. Z § 37ods. 3 Exekučného poriadku vyplýva, že ak došlo k zmene oprávneného alebo povinného v dôsledku prechodu alebo prevodu práv, prípadne povinností z exekučného titulu, táto zmena musí byť deklarovaná právoplatným rozhodnutím exekučného súdu.

23. Z obsahu spisu bolo zistené, že exekučnému súdu nebol do 1.1.2020, t.j. do dňa účinnosti zákona č. 233/2019 Z.z. o zastavení niektorých exekučných konaní, doručený návrh na zmenu účastníka konania na strane oprávneného. S poukazom na stav konania ako aj na vyjadrenie súdneho exekútora, súd dáva oprávnenému do pozornosti, že práve oprávnený, v prípade, ak došlo k postúpeniu vymáhanej pohľadávky, si mal v zmysle ustanovenia § 37 Exekučného poriadku splniť oznamovaciu povinnosť. Postúpenie pohľadávky, ako ani doručenie návrhu súdnemu exekútorovi na zmenu oprávneného, oprávnený žiadnym spôsobom nepreukázal. Z daného potom jednoznačne vyplýva, že oprávneným v predmetnej exekúcii je spoločnosť GENERAL FACTORING, a.s. a súdny exekútor túto spoločnosť v upovedomení o zastavení starej exekúcie správne označil ako oprávneného.

24. Pri preskúmaní upovedomenia v súvislosti s tvrdením oprávneného, že toto neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie odôvodňujú, súd zistil, že napadnuté upovedomenie o zastavení starej exekúcie spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti. Ako primárny zákonný predpoklad na zastavenie starej exekúcie zákonodarca stanovil uplynutie rozhodnej päťročnej doby (§ 2 ods. 1 písm. a/ ZoUNEK), ktorá plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Napadnuté upovedomenie obsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie odôvodňujú a to v znení: „Stará exekúcia sa zastavila, pretože od doručenia prvotného poverenia uplynula rozhodná doba piatich rokov. K predĺženiu rozhodnej doby nedošlo a nejde o takú exekúciu, ktorá sa nezastavuje.“ Upovedomenie obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa ustanovenia § 5 ZoUNEK. Obsah upovedomenia o zastavení starej exekúcie je taxatívne daný zákonom a súdny exekútor v ňom nie je povinný uvádzať skutočnosti nad rámec zákona, ako napr. aké úkony v priebehu exekúcie vykonal, či z akého dôvodu nevymohol v posledných 18 mesiacoch ani 15 eur. Vedená exekúcia spĺňa zákonnú definíciu starej exekúcie a táto bola zo zákona č. 233/2019 Z. z. zastavená z dôvodu, že bola splnená jedna z podmienok uvedená v ustanovení § 2 ods. 1 zákona, a preto súdny exekútor vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie.

25. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie doručené oprávnenému spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti, ktoré boli oprávneným namietané, bolo vydané v súlade so zákonom, a preto súd námietky oprávneného ako nedôvodné zamietol.

26. Oprávnený podal súčasne námietku proti paušálnym trovám z dôvodu, že stará exekúcia nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií včas. Ustanovenie § 7 ods. 1 druhá veta zákona stanovuje, že námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné. Preto súd námietky oprávneného podľa § 7 ods. 3 druhá veta zákona odmietol. Pre úplnosť súd dodáva, že vedenie Centrálného registra exekúcií upravuje § 211a ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý údaj o dátume vykonania zápisu exekúcie do registra neuvádza. Dátum zápisu je možné zistiť iba zo zdrojového kódu systému na základe odbornej analýzy. Skutočnosť, že exekútor nemá nárok na trovy exekúcie, ak táto nebola zapísaná do Centrálného registra exekúcií, bola upravená až zákonom s účinnosťou od 1.1.2020. Zápis v Centrálnom registri exekúcií z hľadiska zákona možno preto posudzovať najskôr od tohto dňa. Postup pri exekúciách nezapísaných do Centrálného registra exekúcií dodnes upravuje § 211a ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého, ak exekútor nesplní povinnosť vykonať zápis, zmenu alebo výmaz údajov v Centrálnom registri exekúcií, vykoná zápis, zmenu alebo výmaz údajov bezodkladne Slovenská komora exekútorov. Oprávnený má možnosť preveriť, či bola alebo nebola exekúcia zapísaná v Centrálnom registri exekúcií, nakoľko má prístup do tohto registra. Oprávnený svoje tvrdenie o včasnosti zapísania exekúcie do Centrálného

registra exekúcií ničím nepreukázal. Preto sú dané podmienky nároku súdneho exekútora na náhradu paušálnych trov.

27. Podľa § 162 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p."), súd konanie preruší, ak a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá ústavnému súdu návrh na začatie konania, c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

28. Podľa § 162 ods. 2 a 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p."), súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

29. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 488/2017-25, všeobecný súd má možnosť prerušiť exekučné konanie, ktoré sa pred ním vedie, pre účely podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov, s ohľadom na čl. 144 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

30. Podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy, ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje Ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Právny názor ústavného súdu obsiahnutý v rozhodnutí je pre súd záväzný.

31. Účastník konania nemá právny nárok na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b) C.s.p. na vlastnú žiadosť, avšak má možnosť predniesť súdu svoje argumenty o tom, že skutkový a právny stav konania v jeho veci odôvodňuje uplatnenie postupu súdu podľa § 162 ods. 1 písm. b) C.s.p. Toto právo účastníka konania je obsiahnuté v ľudskom práve na prístup k súdu a zároveň v základnom práve na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, a preto je implikované v norme § 162 ods. 2 C.s.p. ("Súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania."). Formulácia "súd konanie preruší aj bez návrhu" vytvára súdu príležitosť, aby konanie prerušil aj na návrh. Účastník konania navrhujúci prerušenie konania za účelom rozhodnutia ústavného súdu o súlade právneho poriadku s Ústavou má v takom prípade právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania zo zorného uhla namietnutého porušenia Ústavy, teda na dôkladné vysvetlenie príčin, pre ktoré sa súd nedomnieva, že Ústava je porušená spôsobom, ktorý tvrdí účastník konania.

32. Právomoc všeobecných súdov vyvolať pred Ústavným súdom Slovenskej republiky konanie o súlade právneho poriadku nie je absolútna a vzniká iba ak sú splnené dve podmienky, a to v prípade, ak sa nesúlad všeobecne záväzného právneho predpisu nižšej ako ústavnej sily s Ústavou spája s "prejednávanou vecou", a preto sa očakáva jeho priamy účinok na rozhodnutie v konkrétnom spore, a v prípade, ak "sa súd domnieva", že medzi podústavným všeobecne záväzným právnym predpisom a Ústavou je nesúlad. Podľa právneho názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky, všeobecný súd splní podmienku čl. 144 ods. 2 Ústavy, t. j. "domnieva sa" iba vtedy, ak je presvedčený o nesúlade prameňa práva s ústavou, resp. ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonom.

33. V predmetnej exekučnej veci súd po preskúmaní návrhu oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. nie je presvedčený o nesúlade namietaného právneho predpisu s Ústavou. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že nie je splnená podmienka pre podanie návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky podľa čl. 125 ods. 1 v spojení s čl. 130 ods. 1 písm. d) Ústavy.

34. Súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 20/06 z 18. októbra 2006: "Podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny

predpis, jeho časť alebo jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje Ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Na túto formuláciu Ústavy nadväzuje ustanovenie § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého, ak osoby uvedené v ustanovení § 18 ods. 1 písm. a) až e) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily (...), môžu podať ústavnému súdu návrh na začatie konania. Navrhovateľ vo svojom návrhu výslovne uviedol, že "Aj keď sa okresný súd nestotožňuje s právnymi závermi žalobcu, urobil tak z opatrnosti...", čo znamená, že v danom prípade nie je splnená zákonná náležitosť návrhu na začatie konania, pretože samotný okresný súd síce podal návrh na začatie konania, ale podľa jeho vlastnej formulácie nie je presvedčený o nesúlade namietaných ustanovení zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov s uvádzanými článkami Ústavy, listiny a dohovoru, ale návrh na začatie konania podal len z dôvodu opatrnosti s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania a rozhodovaciu prax odvolacieho súdu."

35. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) C.s.p. možno prerušiť konanie iba v tom prípade, ak súd dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, a teda nie v prípade, ak k takému záveru dospel účastník konania. Na základe uvedeného súd zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania, pretože nezistil dôvod na takýto postup. Súd nie je presvedčený o rozpore zákona č. 233/2019 Z. z. s Ústavou, a preto návrh oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. zamietol ako nedôvodný a zároveň ako nedôvodný zamietol aj návrh oprávneného na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. Zákonom č. 233/2019 Z. z. sa oproti Exekučnému poriadku dopĺňajú dôvody na zastavenie exekúcie, pričom za splnenia zákonných podmienok sú staré exekúcie zastavené zo zákona. Od účinnosti Exekučného poriadku až doposiaľ bol tento mnohokrát novelizovaný a postupne boli dopĺňané, resp. menené dôvody zastavenia exekúcií až do dnešnej podoby a dôvody zastavenia exekúcií napokon vyplývali a vyplývajú aj z iných zákonov a v určitom období sa exekúcie za splnenia zákonných podmienok zastavovali nie rozhodnutím súdu ale zo zákona. Rovnako tak zo zákona sú zastavované staré exekúcie, pričom tieto definoval zákonodarca a určil podmienky. Tieto sú jasné, zrozumiteľné a súd sa nestotožňuje s názorom, že je tu rozpor s Ústavou, prípadne Zmluvou o fungovaní Európskej únie z akéhokoľvek dôvodu uvedeného oprávneným, pretože zastavenie starej exekúcie nie je prekážkou rozhodnutej veci, oprávnenému nie je odňatá súdna ochrana a stále má možnosť podať nový návrh na vykonanie exekúcie a ak súd na základe opätovného návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie, účinky úkonov smerujúcich k zabezpečeniu majetku podliehajúcemu starej exekúcii ostávajú zachované a oprávnený má nárok aj na náhradu súdneho poplatku za nový návrh a ďalších trov exekúcie. Z tohto hľadiska nie je podľa názoru súdu zákon retroaktívnym, nenaruša právnu istotu oprávneného a taktiež neporušuje jeho právo vlastníť majetok. Pokiaľ oprávnený má nahradiť paušálne trovy, tak takéto ustanovenia tiež nie sú v rozpore s Ústavou, pričom zjavne tam, kde nebolo minimálne po dobu 18 mesiacov nič vymožené, pričom exekútor si svoju prácu urobil a vynaložil vlastné prostriedky na jednotlivé úkony, tak je logické, aby oprávnený znášal takéto trovy tak, ako pri zastavení exekúcie pre nemajetnosť. To, že nemajetnosť neposudzuje súd, ale je stanovená zákonná fikcia za splnenia konkrétnych podmienok, nie je v rozpore s Ústavou, naopak, takéto definovanie starých exekúcií zreých na zastavenie z dôvodu uplynutia rozhodnej doby je prvkom vnášajúcim do exekúcií právnu istotu, hospodárnosť a zefektívnenie exekučných konaní, pretože za splnenia rovnakých podmienok je zastavená každá jedna exekúcia spĺňajúca stanovené podmienky a eliminuje sa do značnej miery rôzny postup exekútorov a exekučných súdov v obdobných veciach. Pokiaľ ide o paušálne trovy exekúcie, tak vo vzťahu k nim sú námietky neprípustné a pokiaľ oprávnený namieta protiústavnosť aj tých častí zákona, ktoré riešia paušálne trovy, tak ani s týmto názorom sa súd nestotožňuje, pretože aj doposiaľ boli oprávnení v exekúciách povinní znášať trovy v prípade zastavenia exekúcií pre nemajetnosť povinného, pričom vyhláškou bola stanovená minimálna odmena exekútora, ktorý mal okrem toho nárok na ďalšie náhrady, a preto stanovené paušálne trovy sú primerané a proporcionálne vo vzťahu nárokov a ochrany vlastníckych práv exekútora a oprávneného. Pokiaľ ide o neprípustnosť opravného prostriedku proti paušálnym trovám, nemožno sa stotožniť s názorom, že by tu dochádzalo k porušeniu práva na súdnu ochranu, pretože zákonnosť exekučného titulu je preskúmaná aj v exekučnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal. O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

Podľa § 243 CSP, v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Podľa § 127 ods. 2 CSP, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.